

DZIĘGNA (19) *sb pl t*

dzięgna (12), **dziegna** (7); *dzięgna Mącz; dziegna : dziegna FalZioł* (10 : 4), *SienLek* (1 : 3).

N *dzięgna* (5). ◊ *A* *dzięgna* (13). ◊ *L* *dzięgnach* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Zapalenie, zgorzelina ust; parodontis Mącz, Cn; caro gingivorum excrescens Mącz; inflammatio gingivorum aliquando cum abscessu, parulis, tubercula in gingivis Cn (19) : Też gallas niedopuźcza wilkołci przyplýwać do działł s ktorych łie dziegna czynią *FalZioł* I 62; Małć dobra na dziegna. *FalZioł* V 115, I 67, III 40b, IV 4d, 6c, V 105v (73); Parodontis, caro gingivarum excrescens, Dziegna. *Mącz* 281a; O Vściech: á naprzod o ich śmierdzieniu: o Dziegnałch: o ładzeloch. *SienLek* 74v; gdy komu działłá gniją/ á to zowá Dziegnał *SienLek* 75, 75, S2.

W charakterystycznych połączeniach: dziegna czyścić, (u)leczyc (8), mazać, spądzac, wysuszac.

Wyrażenie: »dziegna dziecięce« (1): *Mozg iego [niedźwiedzia] pieczony/ [...] Dziegna theż dziecięce leczy FalZioł* IV lld.

WK, BC